

Undervisning

Projects Abroad Danmark

Tlf: +45 42409020

info@projects-abroad.dk

/ProjectsAbroadDK

> www.projects-abroad.dk

Frivilligt arbejde med Undervisning

Destinationer med undervisning: Alle
Daglig arbejdstid: Typisk 4-5 timer; på enkelte destinationer 7-8 timer.

Typen af projekter

- Privatskoler – alle klassetrin
- Offentlige skoler – alle klassetrin
- Sprogskoler
- Universiteter
- Lokale kulturcentre
- Børnehjem
- Landsbyskoler
- Børnehaver
- Handicapcentre
- Gymnasier
- Skoler for døve og blinde børn
- Skoler for handicappede børn

Generelt for undervisningsprojekter

- Du arbejder som undervisningsassistent for en lokal lærer,
- Du støtter læreren i alle opgaver,
- Med tiden kan du arbejde på egen hånd, hvis du ønsker det,
- Du underviser hovedsagligt i engelsk,
- Du har mulighed for at undervise i andre fag såsom andre sprog, matematik, musik, idræt og kreative fag,
- Fokus på samtaleengelsk,
- Elever i alle aldre,
- Visse skoler har en fastlagt undervisningsplan,
- Mulighed for at deltage i efter-skole-aktiviteter såsom engelsklubber, dramaklubber og sport,
- Workshops for frivillige på adskillige destinationer,
- Alternative undervisningsprojekter tilbydes i skoleferier,
- Du kan kombinere undervisning med andre projekter såsom humanitært arbejde og sport.

I Projects Abroad mener vi, at skolegang og uddannelse er stort og vigtigt skridt på vejen ud af fattigdom, og vi har derfor undervisningsprojekter i alle lande.

Stadigt flere udviklingslande får øjnene op for turisme som indtægtskilde, og derfor er der i mange lande en stor efterspørgsel i befolkningen efter engelskundervisning. Desværre kan udbuddet af engelskundervisning ikke matche efterspørgslen, og her kan du som ulandsfrivillig være med til at hjælpe lokale indbyggere med at få eller forbedre deres kendskab til engelsk.

Mange frivillige vælger også at hjælpe til ved ekstra fag, eksempelvis sport, drama eller musik. Alt afhængigt af projekt vil du enten arbejde som hjælpelærer for en lokal lærer eller du vil få din egen klasse fra starten af dit projekt. Du arbejder typisk 25 timer som inkluderer klasseundervisning og forberedelsestid. Du kan altså både hjælpe med at tilrettelægge undervisningen og udføre den.

Vi afholder jævnligt workshops for vores frivillige på undervisningsprojekter. Her kan du mødes med din koordinator og andre frivillige for at diskutere problemstillinger og udveksle idéer til undervisningen.

Det er en god idé at kontakte vores danske kontor for at få rådgivning om dine muligheder.

Meget stor forskel på kvaliteten af partnerorganisationer. Nogle skoler er meget ressourcetsvage imens andre skoler er relativt velstillede.

Skoler mangler generelt kvalificeret personale. Ofte mange elever i klassen.

For mere information:

› www.projects-abroad.dk
info@projects-abroad.dk

Telefon: +45 42409020

/ProjectsAbroadDK

Katrines spontane rejse til Galapagos

– af Katrine Sørensen, Ecuador

Da jeg valgte at tage til Galapagos var det meget spontant! Jeg vidste ikke hvad jeg skulle få min vinter til at gå med, så da det nye år ramte 2015 valgte jeg at der skulle ske noget ud over det sædvanlige.

Jeg er vant til at rejse, men har dog aldrig været så langt væk hjemmefra helt alene. Så de første tanker er: "Kan nogen lide mig?", "Hvordan kommer det til at gå med at undervise på et sprog jeg knap taler?", "Vil børnene overhovedet høre efter?"

Jeg kom en weekend så jeg havde lidt tid til at slå mig ned inden jeg skulle starte i skole. Det første dage gik derfor med at lære de andre frivillige på øen at kende. Man tænker at Galapagos er så lille en ø, at der sikkert ikke er nogen mennesker på ens egen alder, men det kan jeg love for at der var! De første dage fik jeg lært min nye familie at kende og efterfølgende de andre frivillige på øen.

Det var også en af de første dage jeg valgte at gå en tur ned til havnen hvor det første syn jeg mødte var en Igunana som soled sig på stenene. Det andet syn jeg mødte var, på en af bænkene som så fint står i havnen, da der lå en fin lille sølve og prinsede sig. Da jeg kiggede op fløj der blue-footed boobies (en af deres specielle fugle på øen), så alle de dyr man ser på film og i fjernsynet var jeg allerede omringet af den første dag jeg valgte at gå en tur.

Så kom første skoledag! Hvordan skulle det gå? Alle de spørgsmål jeg havde før blev besvaret denne dag. Jeg stod foran en 2. klasse som kiggede forventningsfuldt på mig, for jeg var deres lærer. Vi startede ud med at lære lidt om kroppen for der kunne man jo vise med fagter hvad der var hvad. For eksempel pegede man på sin fod og sagde "FOOT". Børnene lyttede og var meget interesserede i hvad jeg sagde selvom de nogle gange ikke forstod. Jeg havde rigtig mange forskellige klasser. Fra 2. klasse og op til 7. klasse. Så der var rigtig mange

klasser jeg skulle lære at kende og ikke mindst finde rundt til de forskellige klasseværelser, men alle på skolen er hjælpsomme og man lærer hurtigt hvad man skal sige på spansk for at komme rundt.

Jeg spurgte på min skole om jeg måtte undervise i gymnastik, da det også var noget jeg gik rigtig meget op i og har gjort i mange år. Det var de meget åbne overfor, så jeg var også med i idrætstimerne når jeg havde et hul mellem mine klasser. Vi fik løbet og lært lidt engelsk imens. De normale ord som: "Run, jump osv." blev hurtigt lært.

Udover al undervisningen var der selvfølgelig også en masse fritid. På San Cristóbal, som er øen det hele foregår på, er der mange ting man kan lave. Jeg tog på en masse vandreture, men der er også rigtig lækre strande med god mulighed for at snorkle med både skildpadder og rokker. Nogle kan være heldige og se en enkelt haj.

Ellers var jeg en tur i kajak, på svævebane tur, cyklede op til vulkanen (eller rettere, vi cyklede ned), ude og se landskildpadder og dasede på stranden. Der er mange ting man kan lave på øen og det er det hele værd.

Hvis jeg skulle give nogle gode råd med på vejen ville det være:

- MYGGESPRAY! – Hvis man skal op i højlandet er der så mange myg at man tror det er løgn;
- Tag et par tynde langbukser med + tynd langærmet – Det er praktisk hvis man skal på vandretur og for myg
- Sørg for at du har sparet godt op – Hvis man skal se de forskellige øer som ligger rundt omkring (hvilket er et must når man nu er så langt hjemmefra) skal man have sparet godt op inden fordi det er ikke helt billigt.
- Hav et smil på læben – Husk at du er af sted fordi du har lyst og det er noget du skal nyde!

Fra Kolding til Fiji

– af Anna Nielsen, Fiji

Medio august 2014 rejste jeg til Fiji uden en anelse om, hvad der ventede mig på den anden side af jordkloden de kommende 14 uger. Heldigvis kan jeg i dag se tilbage på 14 uforglemmelige uger, som bød på alt lige fra fantastiske naturoplevelser til skønne, unikke og udfordrende stunder med den fijijske lokalbefolkning.

Arbejdet

I den første del af mit ophold på Fiji underviste jeg på en lille privatskole i byen, Nadi. Jeg blev tilkoblet børnehaveklassen på 10 elever i alderen 4-6 år. Jeg nød at undervise, lege og tilbringe tid med de fijijske børn, men jeg må også indrømme, at det krævede en del tilvænning at forstå og acceptere de fijijske læreres undervisningsform samt håndtering af eleverne. Nogle lærere benyttede sig af fysisk afstraffelse og ydmygelse af eleverne til irrettesættelse og disciplinering. Glædeligvis var det langt fra alle lærere, som havde denne tilgang til håndtering af eleverne.

På trods af startvanskeligheder med ovennævnte tog det mig ikke lang tid at tilpasse mig skolen og skabe et godt samt naturligt bånd til børnene såvel som til personalet. Dog kom jeg til et punkt efter omtrent en måned på skolen, hvor jeg ikke længere følte, at der var det store behov for min hjælp og støtte. Jeg søgte derfor nye udfordringer og blev i den anledning overflyttet til en stor kommuneskole ved navn Nadi District School. Skiftet fra privatskolen til kommuneskolen skulle vise sig at være et godt skifte, da udfordringerne var mange, og min hjælp blev modtaget med kyshånd.

Fra privatskole til kommuneskole

På kommuneskolen blev jeg tilkoblet en klasse med 35 elever i alderen 9-12 år, hvor jeg hovedsagligt fungerede som hjælpelærer. Klassens primære lærer, Mrs. Vibose, gav mig i høj grad mulighed for at undervise og udviste stor interesse og tillid til mine ideer, forslag og synspunkter. Mrs. Vibose værdsatte virkelig min hjælp, og vi udviklede et super samarbejde gennem min tid på skolen. Det gode samarbejde smittede af på eleverne, som jeg fik et fantastisk forhold til.

Det var en stor glæde og oplevelse for mig at undervise de fijijske børn. Mange af dem kom fra familier med

meget lav indkomst men ikke desto mindre mødte de dagligt op fulde af liv, glæde og nysgerrighed efter at lære og dygtiggøre sig. Det var så utrolig livsbekræftende, og det gav mig blot endnu mere lyst til at skabe et varierende, energisk og spændende læringsmiljø for eleverne.

Min sædvanlige arbejdsdag var fra kl. 8.00 til kl. 15.00 - hertil kom forberedelsestid til de kommende undervisningstimer. Ellers gik hverdagen med hygge og samvær med de mange andre frivillige, som jeg knyttede et stærkt bånd til, og som jeg stadig har kontakt med. I hverdagene tog vi for eksempel på stranden, på cafe, i biografen, spillede pool eller besøgte det lokale frugt- og grøntsagsmarked, hvor de lækreste frugter og grøntsager kunne findes. Mulighederne var mange, og tiden fløj bare af sted.

Fritiden

Weekenderne tilbragte jeg ligeledes med de andre frivillige. Vi tog på et utal af ø-turer, besøgte forskellige byer på hovedøen, heriblandt hovedstaden Suva. Vi riveraftede nær Pacific Harbour samt deltog i forskellige lokale arrangementer med lokalbefolkningen eller med vores respektive værtsfamilier. Jeg deltog eksempelvis i min værtsfars 60 års fødselsdag, hvor hele familien var samlet til fest. Det var en stor oplevelse at opleve og deltage i en fijijsk fødselsdagsfest med bøn, nationaldans og sang - dét er en aften, jeg sent vil glemme.

Alt i alt er mit ophold på Fiji noget, som for altid vil stå klart i min erindring, det er jeg sikker på. Jeg lærte utrolig meget i løbet af de 14 uger. Ikke mindst om Fiji, kulturen, folkefærdet, skolesystemet men også om mig selv. Jeg er vendt hjem med en rygsæk fuld af uforglemmelige minder, oplevelser og erfaringer, som jeg meget nødig vil være foruden.

Og så var jeg pludselig engelsklærerinde i Phnom Penh

– Af Regina Andersen, Cambodja

I april og maj 2014 arbejdede jeg som engelsklærerinde på en lille skole i Cambodjas hovedstad Phnom Penh, som Projects Abroad samarbejder med.

”De sang højere og højere 'We are beautiful – like diamonds in the Sky' og overdøvede til sidst helt Rihannas stemme fra min medbragte MacBook Air. Jeg ville ønske, at jeg havde optaget det på min telefon, men på den anden side, her hjemme i min stue i København 5 måneder senere kan jeg stadig både se og høre det for mig. Den sang transporterer mig fluks tilbage til Phnom Penhs fugtige hede, tuk-tuk transport til og fra skolen, undervisning i bare tæer og en intens glæde i hjertet. ”

Jeg havde orlov fra mit arbejde hjemme i København, rejste rundt i verden og forskellige omstændigheder havde bragt mig fra Kathmandu i Nepal til Cambodja. Fra en cafe i Kathmandu lykkedes det mig i de få øjeblikke, hvor wifi forbindelsen fungerede, at få kontakt til Project Abroad hjemme i København for at høre, om de med kort varsel kunne arrangere et frivilligt job i Cambodja. De kunne de, og så var jeg pludselig engelsklærerinde på en lille NGO drevet skole i hovedstaden Phnom Penh.

Der var ikke meget hjælp at hente hos de to fastansatte lærer, så jeg improviserede mig frem – både i forhold til form og indhold. Børnene var opdelt i to hold – et med børn fra 4 til 9 år og et med børn fra 10 til 14 år, og det som regel meget let at se på dem, om de var inspireret, kedede sig eller ikke helt forstod, hvad jeg ville have dem til. De forstod godt øvelsen med at lytte til en sang og få identificeret så mange ord som muligt fra teksten,

men de skulle have lidt hjælp.

Jeg skrev en stor del af teksten på tavlen, og så skulle de lytte efter de manglende ord. Det var lidt lettere. Vi hørte 'Diamonds' ret mange gange, men til sidst havde vi hele teksten. 'Shine bright like a diamond – we are beautiful like diamonds in the sky'. De sang, som var de til optagelse til Popstars, med blyanter som mikrofon og var stolte som paver over at kunne alle ordene. Det var en god dag på den lille skole.

Der gik ikke lang tid før jeg måtte overgive mig helt og aldeles til børnene. De mødte mig med åbne arme, en helt enorm tillidsfuldhed, nysgerrighed og store forventninger til underholdning i såvel timerne som frikvarterne. De spillede Angry Birds på min mobiltelefon og vogtede nidkært over hinanden, så ingen fik lov at tage to runder. De elskede at se mine billeder på computeren fra mine rejser rundt i verden. Billederne af dyr fra en safari i Afrika brugte vi til legen 'Slap the board'. Jeg legede købmand med de små piger, hoppede i sjippetov med de lidt ældre, spillede bold med drengene, trøstede dem, når de var kede af det og undervise dem i engelsk. Nogle gange terpede vi grammatik (de store), andre gange lavede vi ord rim eller sang eller identificerede og klippede bogstaver (de små), men oftest øvede vi sætninger.

Som mange andre steder i Asien foregår standardundervisningen på den måde, at læreren siger et ord, og så skal eleverne gentage samme ord. I kor. Sådan foregik det ikke, når jeg underviste. De skulle lige vænne sig til, at de selv skulle tænke og tale i hele sætninger, men jeg fornemmede, at de kunne lidt det, og jeg synes, at de gjorde gode fremskridt, mens jeg var der. De forsøgte også at lære mig lidt khmer, men det gik mindre godt.

Den lille skole hvor jeg underviste drives af NGO'en Salvation Center Cambodia, der arbejder tæt sammen med buddhistiske munke og nonner for både at støtte den faglig undervisning og læring om buddhisme. SCC ønsker at give 'the poorest of the poor' adgang til supplerende undervisning, mad og tillæring af sociale færdigheder i det overvejende buddhistiske Cambodja. Børnene mediterede hver morgen efter en let omgang morgengymnastik og inden tandbørstningen. På skolen startede dagen med lidt mad, morgengymnastik, meditation og tandbørstning.

Bolig

Jeg boede i et lejlighedskompleks i den nordvestlige ende af byen sammen med andre Projects Abroad frivillige og delte værelse med henholdsvis en

tysk og en australsk pige. Det fungerede fint. Der blev lavet frokost og aftensmad til os, og der blev arrangeret transport med tuk tuk til og fra vores respektive arbejdspladser. Der er rigtig mange gode restauranter i Phnom Penh, både lokale og fransk inspirerede, og de dage jeg var træt af ris, spiste jeg ude for relativt få penge.

Fritiden i Phnom Penh

Med en dagtemperatur på omkring de 40, ulidelig luftfugtighed og lange skoledage var der ofte ikke tid og energi til andet end forberedelse af næste dags undervisning og lidt samvær med de andre frivillige på tagterrassen eller kølige drinks på Foreign Correspondants' Club med udsigt over Tonle Sap. Minder fra den grusomme Khmer Rouge tid findes alle steder. Fra det grundtriste og forfærdelige Toul Sleng fængsel (nu folkemordsmuseum) til de utallige dokumentarfilm om Pol Pot, Khmer Rouge regimet, Vietnamkrigen og amerikanernes rolle og the Killing Fields (massegravene). Filmen 'Killing Fields' vises i en af byens biografer hver dag året rundt.

Der var en del helligdage, mens jeg opholdt mig i Cambodja bl.a. Khmer New Year, som jeg tilbragte ude ved vandet i Sinoukville. Jeg tog bussen til Siem Riep, besøgte det fantastiske Angkor Wat tempelkompleks og var med en flodbåd til Battambang. Jeg rejste rundt alene. Der var aldrig nogen problemer - kun søde og hjælpsomme mennesker.